

мажне та ходиха всичката нощ, и зѣх
тѣлото на Саула и тѣлата на синоветъ му
отъ сѣбната на Ветсанъ, и дойдохъ въ Ивись

та ги възгориха тамъ. (13) И зѣхъ коститѣ
имъ та ги закопахъ подъ дървото въ Ивись,
и спостихъ седмь дни.

ВТОРА КНИГА НА ЦАРНЕТЪ,

ИЛИ

Втора Книга на Самуила.

ГЛАВА I.

А слѣдъ смъртѣта на Саула, като се вър-
на Давидъ отъ поражението на Амалича-
нитѣ, сѣдѣ Давидъ въ Сиклагъ два дни.
(2) А въ третиятъ день, ето, дойде чело-
вѣкъ изъ станѣтъ, отъ при Саула, съ раз-
драни дрехи и прѣстъ на главата му; и като
вѣдѣе при Давида, падна на земята та се
поклони. (3) И рече му Давидъ: Отъ дѣ и-
дешъ? А той му рече: Азъ се отървахъ
отъ Израилевитѣ станъ. (4) И рече му Да-
видъ: Какво станъ? кажи ми, моля. И от-
говори: Побѣдяхахъ людитѣ отъ боитѣ, и
мнозина даже отъ людитѣ паднаха и умрѣ-
ха; умрѣхъ още и Саулъ и Ионатанъ синъ
му. (5) И рече Давидъ на момъка който му
извѣстиваше: Какъ знаешъ че умрѣ Саулъ и

Ионатанъ синъ му? (6) И рече онзи момъкъ
който му извѣстиваше: Намѣрихъ се по слу-
чаю въ гората Гелуе, и ето, Саулъ бѣше
се подпрѣлъ на копиеето си, и ето, коле-
сницитѣ и конницитѣ го пристигауваха.
(7) И като погледна отдиръ си, видѣ мя, и
повика мя. И отговорихъ: Ето мя. (8) И ре-
че ми: Кой си ти? И отговорихъ му: Ама-
личанинъ съмъ азъ. (9) Пакъ ми рече: На-
падни на мене, моля, та мя убий; защото
помрачение мя обзѣ, понеже животѣтъ ми е
още всичкий въ мене. (10) И тъй, застагнахъ
верхъ него и го убихъ, понеже бѣхъ увѣ-
ренъ че не можеше да живѣе като падна; и
зѣхъ вѣнецитѣ който бѣше на главата му, и
гривната която бѣше на раката му, та ги
донесохъ тукъ при господари си.

(11) Тогазъ хвана Давидъ дрехитѣ си

н 2 Лѣт. 16; 14. Иер.

21; 12—14.

34; 5. Амось 6; 10.

с Бит. 50; 10.

р 2 Пар. 2; 4, 5.

а 1 Пар. 30; 17, 26.

б Гл. 4; 10.

с 1 Пар. 4; 12.

• 1 Пар. 31; 1.

д Виж. 1 Пар. 31; 2—4.

е Сжд. 9; 54.